

ก า ย แ ห่ ง ก า ร ต ร ั ฐ รั ฐ ร ร ม

ในกาลใดแล ธรรมทั้งหลาย มาปรากฏแก่พราหมณ์ผู้มี
ความเพียรเพ่งอยู่ ในกาลนั้น พราหมณ์ย่อมกำจัดมาร และ
เสนามารเสียได้ ดุจพระอาทิตย์กำจัดความมืด ส่องสว่างอยู่ใน
อากาศ ฉะนั้น

๑๖๐

“ธรรมกาย” เป็นกายแห่งการตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นหลักของพระพุทธศาสนาและของโลก ถ้าเข้าถึงได้เราจะเป็นพุทธศาสนิกชนที่สมบูรณ์อย่างแท้จริง ทั้งภายนอกและภายใน จะรู้ซึ่งในคุณของพระรัตนตรัยว่าเป็นสภาวะที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุดของมวลมนุษยชาติ เราจะหายสงสัยในอานุภาพอันไม่มีประมาณของพระรัตนตรัย จะเปลี่ยนจากผู้ไม่รู้มาเป็นผู้รู้แจ้ง ทำให้เข้าใจโลกและชีวิตได้อย่างถูกต้อง สามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข สร้างบารมีเพื่อมุ่งไปสู่อายตณนิพพาน ดังนั้นเราจึงควรที่จะปฏิบัติธรรม เพื่อให้เข้าถึงธรรมกายกันทุกๆ คน

*พระบรมศาสดาทรงเปล่งอุทานได้คงไม่พระศรีมหาโพธิ์ว่า

“ยथा หเว ปาตุกวนติ ธมฺมา
อาตาปีโน ฉายโต พุราหมณสุส
วิฐุပ္ยัง ติฏฺฐติ มารเสนํ
สุริยว โสภาสยมนตลิกขํ

ในกาลใดแล ธรรมทั้งหลาย มาปรากฏแก่พราหมณ์
ผู้มีความเพียรเพ่งอยู่ ในกาลนั้น พราหมณ์ย่อมกำจัดการ
และเสนามารเสียได้ ดุจพระอาทิตย์กำจัดการมืด ส่องสว่าง

ประเภท คือประเภทที่ ๑ ส่งจิตออกนอกตัว ประเภทที่ ๒ นำจิตเข้ามาไว้ในตัว ผู้ที่ส่งจิตออกนอกตัวจะไม่พบธรรมกาย แม้ผู้นำจิตเข้ามาไว้ในตัว จะเข้าถึงธรรมกายได้ ก็ต้องเอาใจมาหยุดนิ่งที่กลางตัว ดำเนินจิตเข้าสู่กลางของกลางอย่างเดียว

ถ้าหากส่งจิตออกนอกตัว อาจจะมีแสงสว่างได้บ้าง และก็มักจะมึนมิติเลื่อนลอยต่างๆ เกิดขึ้นมา เพราะฉะนั้นบูรพาจารย์ในกาลก่อน ท่านจึงสอนไม่ให้ยึดติดในมิติที่เลื่อนลอยเหล่านั้น เพราะยังไม่ใช่วิธีที่จะทำให้เข้าถึงธรรมกาย

นักปฏิบัติธรรมที่ส่งจิตเข้ามาในตัวก็เช่นเดียวกัน ผลของการปฏิบัติจะพบดวงสว่าง อาจจะมีบางครั้งที่พบกายของตัวเอง บางครั้งพบองค์พระ แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรต่อไป ไปต่อไม่ได้ เพราะยังวางใจไม่ถูกที่ ไม่ถูกส่วน

หลวงปู่ดิลกปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านสละชีวิตเป็นเดิมพันทีเดียว ศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง ตั้งแต่ส่งจิตออกนอกตัว นำจิตเข้ามาในตัว แล้วก็ประกอบจิตเข้ามาไว้กลางตัว ซึ่งท่านก็พบว่า การส่งจิตออกนอกตัว แม้กระทั่งในตัวนั้น ยังไม่ทำให้พบธรรมกาย แต่ต้องน้อมนำใจเข้ามาไว้ตรงกลางตัวเท่านั้น จึงจะพบด้วยการหยุดใจไว้ตรงฐานที่ ๗

เมื่อหยุดถูกส่วนจะเห็นเป็นดวงใสๆ อย่างเล็กขนาด

บริสุทธิ์นั้นมีความสัมพันธ์กัน ยิ่งสว่างเท่าไร ความบริสุทธิ์ก็ยิ่งมีมากขึ้น ความสว่าง ความบริสุทธิ์ และความมั่นคงของจิตก็มีความสัมพันธ์กัน อยู่นอกตัวเหมือนยีนหมิ่นๆ หมิ่นเตียง หมิ่นโตะ วางใจอยู่ในตัวเหมือนเขยิบเข้ามาหน่อย ต่อเมื่ออยู่กลางตัวนั้นแหละ จึงจะเหมือนยีนอยู่จุดกึ่งกลางของโตะ มีความมั่นคง ไม่หวั่นไหว ต่ออะไรเลยทีเดียว

เพราะฉะนั้น ต้องวางใจให้ถูกที่และถูกส่วน จึงจะเข้าถึงธรรมกาย ถ้าไม่ถูกที่ก็เข้าไม่ถึง เมื่อปฏิบัติไม่ได้เข้าไม่ถึง ก็ทำให้เข้าใจผิดคิดว่าธรรมกายคือลัทธิใหม่ คือวิธีการทำสมาธิแบบใหม่ เป็นวิธีที่ ๔๑ ซึ่งที่จริงไม่ใช่อย่างนั้น เป็นความเข้าใจผิดกันไปเอง

ธรรมกายนี้ไม่ใช่ของใหม่ ไม่ใช่ณิกายใหม่ ไม่ใช่วิธีที่ ๔๑ แต่เป็นวิธีปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงธรรมกาย ซึ่งรวมอยู่ใน ๔๐ วิธี นั้นแหละ เนื่องจากเราใช้คำไม่ครบถ้วน มักจะใช้คำว่า เป็นวิธีธรรมกาย แต่ถ้าคำเต็มแล้ว เขาใช้คำว่า วิธีปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงธรรมกาย วิธีเข้าถึงธรรมกาย

แล้วธรรมกายที่อยู่ภายในกลางตัวนี้ ก็เป็นวิธีปฏิบัติแบบ สติปัฏฐาน ๔ คือตามเห็นกายในกายเข้าไปเรื่อยๆ ตั้งแต่กายภายในชั้นอยู่ในกายภายนอก แล้วกายภายในชั้นอยู่ในกายภายใน ตามพิจารณาเห็นเวทนาในเวทนา จิตในจิต และ

ธรรมในธรรมของแต่ละกายไปอย่างนี้ เป้าหมายก็เพื่อไปให้ถึง
กายที่สุด คือกายธรรมอรหัต ที่มีแต่ความบริสุทธิ์ล้วนๆ เมื่อ
เข้าถึงธรรมกายแล้ว จะเปลี่ยนแปลงจากผู้ไม่รู้กลายเป็น
ผู้รู้แจ้ง รู้เห็นไปตามความเป็นจริง ความรู้นี้เกิดจากการเห็นแจ้ง
เห็นได้ด้วยธรรมจักขุ คือตาธรรมกาย และหยั่งรู้ได้ด้วยญาณ
ของธรรมกาย

เมื่อทราบแล้ว ทำให้ตื่นจากความหลับใหล หลุดจาก
กิเลสอาสวะ อะไรต่างๆ ที่ครอบงำอยู่ เช่นความโลภทำให้จิตหิว
ความโกรธทำให้จิตร้อน ความหลงทำให้จิตมืด หิว ร้อน มืด
เหล่านี้ดับไปหมด เมื่อเข้าถึงธรรมกายจะมีความรู้สึกอึดอัด
เบิกบานใจ จิตใจจะเย็นสบาย แล้วก็โล่งว่าง ทำให้เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น
ผู้เบิกบาน อาจหาญว่าเรงอยู่ในธรรม

เพราะฉะนั้น การเห็นธรรมกายนี้ จึงได้ชื่อว่าเห็นพระ-
พุทธเจ้า ดังที่พระพุทธองค์ทรงยืนยันว่า ธมฺมกาโย อหํ อิติปิ
ตถาคตคือธรรมกาย ธรรมกายคือตถาคต ตถาคตเป็นชื่อ
พระพุทธเจ้า พระองค์ใช้คำนี้ เพราะใจของพระองค์ปล่อยวาง
กายภายนอก ที่เป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แล้วเข้าไปเป็น
อันหนึ่งอันเดียวกับธรรมกายที่เป็นธรรมชั้นร์ เป็นกายที่มีแต่
ความสุขและความบริสุทธิ์ล้วนๆ

๑๖๖

เรื่องราวของธรรมกายนี้ เป็นสิ่งที่ละเอียดลึกซึ้ง แต่ก็
ไม่ยากเกินกว่าที่เราจะเข้าถึงได้ ถ้าหากทุกท่านหมั่นฝึกใจให้
หยุดนิ่ง เป็นประจำสม่ำเสมอ นำใจกลับเข้ามาไว้ที่ศูนย์กลางกาย
ให้ได้ทุกเวลา ลักวันหนึ่ง เราต้องเข้าถึงพระธรรมกายกัน
ทุกคนเลย ธรรมกายเป็นกายแห่งการตรัสรู้ธรรมที่มีอยู่แล้ว
ในกลางกายของมนุษย์ทุกคน แต่มนุษย์ทุกคนอาจเข้าไม่ถึง
พระธรรมกายได้หมด เพราะปฏิบัติไม่ถูกวิธี แต่ถ้าปฏิบัติ
ถูกวิธี จะเข้าถึงธรรมกายกันหมดทั้งโลกอย่างแน่นอน

